

F. t. l. vedr. ophavsretsloven

blinde, læsehandicappede og andre, som er ude af stand til at læse almindelige bøger.

Til nr. 10

Forslaget er af teknisk karakter. Ændringen er en konsekvens af, at § 35 ændres fra at være en tvangslicens til en aftalebaseret ordning. Forældelsesbestemmelserne for kabelspredning skal derfor ikke længere være indeholdt i § 49 vedrørende forældelse i forbindelse med tvangslicensbestemmelser. Forholdet vil herefter være omfattet af den gældende lovs § 51, stk. 3, om forældelse i forbindelse med aftalelicens, som efter ændringsforslag nr. 16 bliver § 51, stk. 4.

Til nr. 11

Forslaget er af teknisk karakter. Ændringen i den gældende lovs § 50, stk. 1, 1. pkt., hvorefter henvisningen til § 17, stk. 3, erstattes af en henvisning til § 17, stk. 5, er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1, hvorefter bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, i fremtiden bliver § 17, stk. 5.

Det gælder herefter uændret ifølge § 50, stk. 1, 1. pkt., at de institutioner, som optager radio- og tv-udsendelser til brug for syns- og hørehandicappede, kan påberåbe sig aftalelicens, hvis der foreligger en aftale om denne værksudnyttelse med en organisation, der omfatter en væsentlig del af de danske ophavsmænd til den pågældende art af værker.

Til nr. 12

Forslaget indebærer, at den foreslåede nye aftalelicensordning i lovens § 35, jf. ændringsforslag nr. 2, indføjes i lovens § 50, som indeholder de almindelige bestemmelser, som er fælles for lovens aftalelicensbestemmelser. Dette indebærer, at organisationer, som fremtidig vil indgå aftaler om videreudsendelse over kabelanlæg, skal omfatte en væsentlig del af danske rettighedshavere til en bestemt art af værker. Aftalelicensen giver i hovedsagen kabelanlæggene ret til at udnytte værker af ikke-repræsenterede ophavsmænd, herunder også udenlandske ophavsmænd, på samme måde og på samme vilkår, som er fastlagt i den med organisationen indgåede aftale. Dette gælder, uanset om den aftalesluttende danske organisation arbejder på grundlag af fuldmagter fra udenlandske ophavsmænd eller ikke. De aftalesluttende organisationer skal godkendes af kulturministeren. Der henvises til ændringsforslag nr. 13 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Til stk. 3

Efter den gældende tvangslicensordning i lovens § 35 kan vederlagskravet kun gøres gældende af en af kulturministeren godkendt fællesorganisation (Copy-Dan, Kabel-TV), som omfatter ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere, herunder radio- og fjernsynsforetagender og fotografer, hvis værker, præstationer, frembringelser og billeder anvendes i radio- og fjernsynsudsendelser i Danmark, jf. den gældende lovs § 35, stk. 3.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger finder Kulturministeriet, at den gældende tvangslicensordning har fungeret tilfredsstillende for såvel rettighedshavere som brugere. De væsentligste træk ved ordningen bør derfor videreføres i den foreslåede nye aftalelicensordning i § 35. Et væsentligt træk ved den hidtidige ordning har været, at kabelanlæggene så vidt muligt kun skulle træde i kontakt med én enkelt fællesorganisation for at foretage den for kabelspredningen nødvendige rettighedsklaringer. Efter det for ministeriet oplyste må det forventes, at rettighedshavernes organisationer ved interne samarbejdsaftaler vil etablere et tilsvarende samarbejde, når det gælder den nye aftalelicensordning. På denne baggrund samt under hensyn til, at den i ændringsforslag nr. 2 foreslåede aftalebaserede ordning også omfatter spredning af programmer, som ikke har været omfattet af den hidtidige tvangslicensordning, finder Kulturministeriet det ikke påkrævet lovgivningsmæssigt at fastholde, at enhver programspredning via kabelanlæg rettighedsmæssigt skal klareres via én enkelt fællesorganisation. Det foreslås derfor, at den offentlige kontrol med rettighedshaverorganisationerne begrænses til, at kulturministeren skal godkende alle organisationer, som ønsker at gøre rettighedskrav gældende, samt at derfor tilfælde, hvor det ikke måtte lykkes for organisationerne at nå frem til de nødvendige samarbejdsaftaler – gives kulturministeren en mulighed for at bestemme, at en godkendt organisation for så vidt angår bestemte typer af programspredning skal være en fællesorganisation, som omfatter flere grupper af rettighedshavere. Det foreslås i § 50, stk. 3, 3. pkt., at aftaler, der er indgået i strid med godkendelsesreglerne, er ugyldige. Med hensyn til karakteren af de organisationer, som kan slutte aftaler om kabelspredning med aftalelicensvirkning henvises til ændringsforslag nr. 12 og bemærkningerne.

Til stk. 4

Loven om den Kulturelle Fond fra 1990, hvis formål fortrinsvis er at fremme tonekunsten, særlig i te-